

Bordás István

Egy művész-tanár Abaújából

Rézművesné Nagy Ildikó világa

Rézművesné Nagy Ildikó grafikusművész, rajzpedagógus. 1961-től kiállító művész. A Zempléni Rajztanárok Alkotó Köre mellett számos képzőművészeti közösség aktív tagja. Pedagógusi munkássága során összegyűjtött tapasztalatait szerzőként és szerkesztőként számos módszertani kiadványban közzétette. Vizuális neveléssel foglalkozó szakmai szervezetek többször kitüntették. 1996-ban a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Önkormányzat Közgyűlése alkotói díjat adományozott részére.

*

„A világ legnagyobb hatású művészeti korszakai, legnagyobb alkotásai a körülöttünk lévő világ olyan kölcsönhatásából, szinergiájából állnak össze, amely csak kivételes esetben fordulnak elő” – magyarázta Balogh Jenő professzor – a magyar vizuális nevelés mindmáig legnagyobb hatású tanára –, amikor a reneszánsz lényegét próbálta megérteni hallgatóival. „Persze így van ez egy emberi életművel is” – tette hozzá. Könnyű volt neki. Amellett, hogy életműve önmagában is nagy hatású teljesítmény a magyar pedagógia történetében, „reneszánsz ember” tudott maradni a 20. századi magyar valóság vérvivataros évtizedeiben.

Nem véletlen, hogy a Rézművesné Nagy Ildikót méltató írásunk bevezetőjében az egykori kiemelkedő alkotó és pedagógus gondolatait idézzük. Aki ismeri Rézművesné művészetét és tanári munkásságát, tudja, hogy művészi és nevelői teljesítménye ilyen szinergiák eredményeként jöhetett létre. A tájhaza harmóniája épp úgy kellett hozzá, mint a későbbi tanuláshoz keretet adó közeg, a mesterek sora vagy a fejlődést segítő, az önművelést ösztönző közösségek. Leginkább pedig mindezek találkozása azzal a különösen érzékeny személyiséggel, amely oly sokszor megnyilvánult alkotásaiban és tanári munkájában. Saját bevallása szerint a göncruszkai táj szépsége egész életében elkísérte és inspirálta. A Borsóhegytől a Hernádig tartó mikrovilág ihlette meg gyermekként és készítette középiskolás korától arra, hogy a képzőművészet felé forduljon. Művészeti szabadiskolába iratkozott be, ahol nagynevű mesterek tanították: Imreh Zsigmond, Melliner Dezső, Lukovszky László. A későbbiek során irányító volt számára Papp László és Seres János festőművészek hatása. Sokat dolgozik, keze alatt gyorsan születnek a grafikák. Egy-egy témában a legszívesebben sorozatokat készít. A vizuális élmény hatása a felvázolt motívumokban teljességet visszaadó képpé sűrűsödik. Sokan a víz és a kövek „szerelmesének” tartják. Ez ellen nem is tiltakozik, a természet közelsége nemcsak művészi munkájában, de mindennapi életében is fontos számára.

Szellemi, művészi fejlődésének meghatározó eszköze és forrása a közösség. Életét végigkíséri ez a tevékenység, az indulást jelentő Vasas Képzőművészeti Körtől a Tokaji Művésztelepen át a Zempléni Rajztanárok Alkotó Köréig.

„...Életem során mindvégig szakmai közösségek, munkakapcsolatok, barátságok védőhálójában dolgozhattam. (...) Számomra a rajztanári lét és az önálló képépítés rokon. A kultúra közvetítése és a gyermeki kifejezés szolgálata gyakran megelőzi, vagy felváltja saját képi világom alakítását. Hasonló problémák foglalkoztatnak: érzetek, hangulatok megfogalmazása, a forma jelentése. Munkáim forrása a természeti világ és a szellemi örökség.” – írja a Miskolci Galériában 2012-ben rendezett gyűjteményes kiállításhoz írott önvallomásában.

A több mint harminc éves rajztanári pályája során mindig az élet közelében dolgozó pedagógus volt. Soha nem a művészek képzését tekintette elsődleges feladatának. Igazi nagy művészi tehetség kevés van – vallja –, de a világ dolgaira fogékony, a szépséget kereső gyermek sok. Bár kerültek ki „keze alól” későbbi művészek, igazán a látás és a befogadás művészetére nevelte tanítványait, ezt tekintette elsődleges feladatának. Az, hogy felnövekvő generációk nyitottak legyen a szépség bármely formájára. Elsősorban a körülöttünk lévő világot mutatta meg. A színek és formák helyi értékének megtalálását, a kompozíció szépségének felfedezését, a térbeli látás művészetének elsajátítását tartja fontosnak. Hittel vallja, hogy a világ értékes jelenségei nem szétválaszthatóak és egymást kiegészítve léteznek, ha úgy teszik szinergiában. Az egyes ember érzékenysége meghatározza a művészeti érdeklődését, de ha valakiben kialakítják a nyitottságot, akkor érzékenyen viszonyul más művészeti ágakhoz is. Erről tanúskodnak Rézművesné könyvei: *Nézzük meg együtt* (1992), *Médianevelés a közoktatásban. Segédanyag a Mozgó-képkultúra és médiaismeret tanításához* (1999).

Művészi és pedagógiai szakmai közege, ismerősei és barátai a művész-tanárként jegyzett személyiségek iskolapéldájának tartják őt. Tanítványai szeretete, a vizuális pedagógiában elért kimagasló eredményei, sikeresen bemutatott egyéni és csoportos kiállításainak sora bizonyítja ezt.

*

Lapszámunk képeit Rézművesné Nagy Ildikó 2012-ben, a Miskolci Galériában megrendezett kiállításán bemutatott alkotásaiból válogattuk. A fényképeket Kiss Tanne István készítette.

Csend

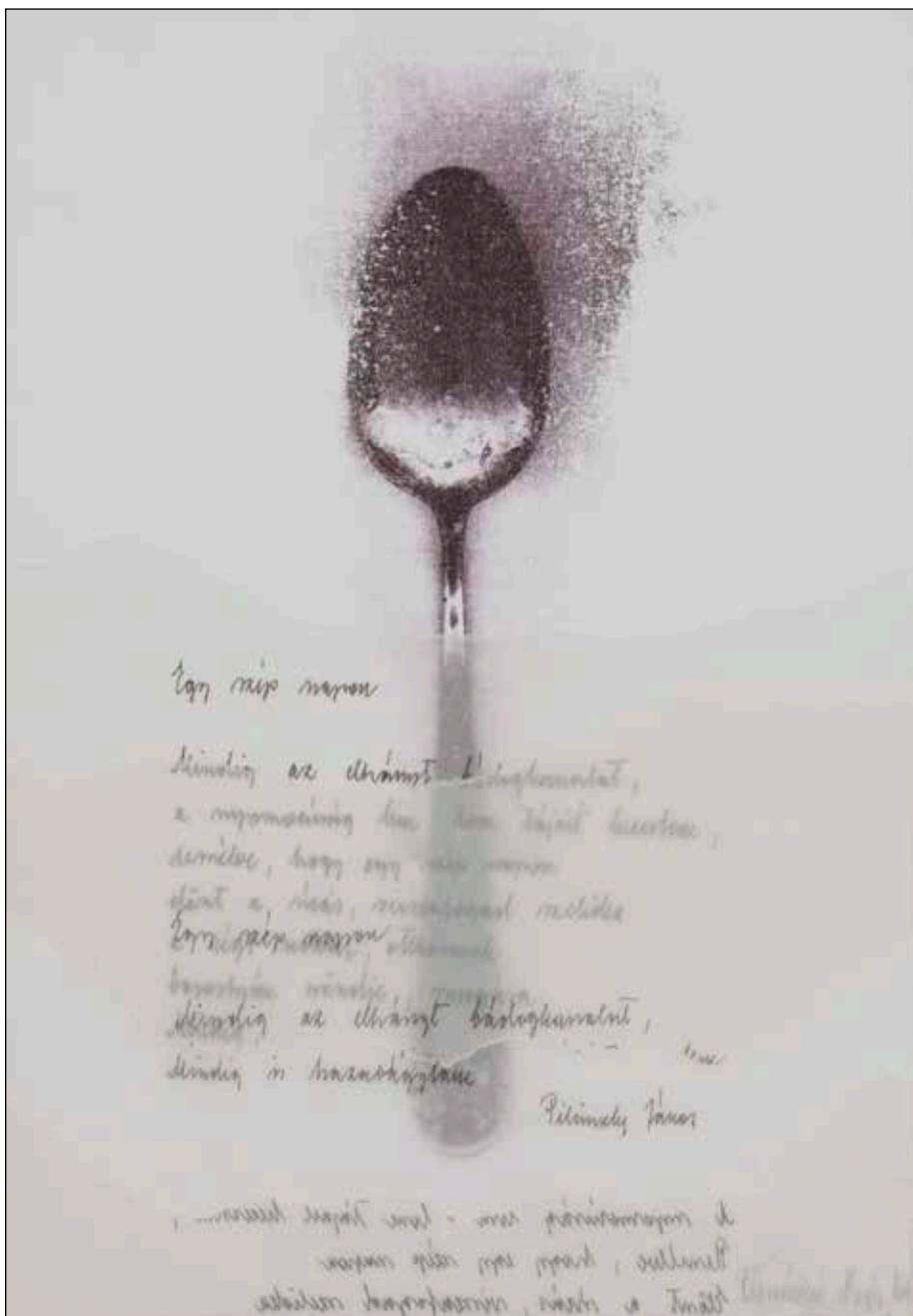

Kert II.

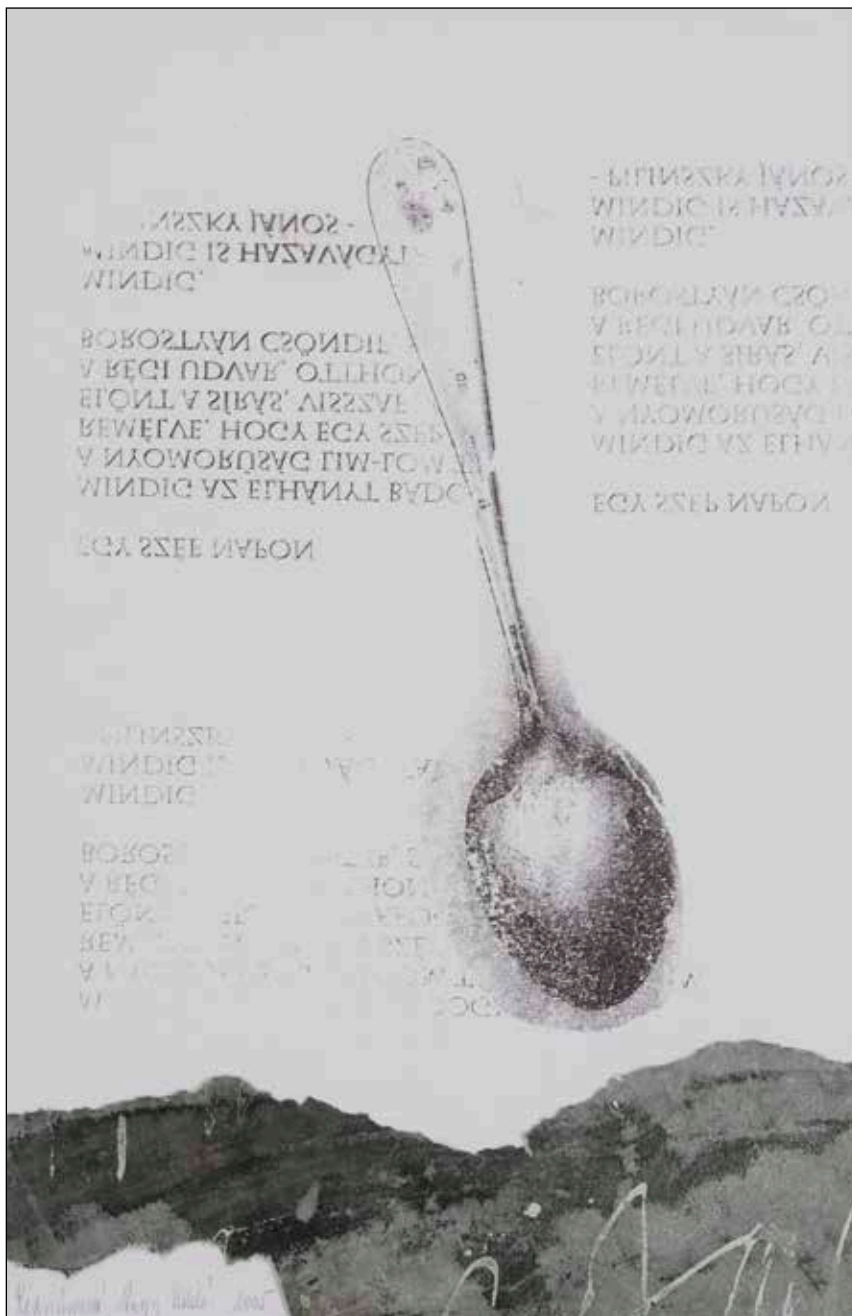

Kert Telkibányán

Örökség I.

Örökség II.

Vízpart